

باش سۆز

آذربایجان شهرلری ایچینه گرچکدن سولدوزون اؤنملی و اؤزل یثره مالیک اولماسی هامییا بللی دیر. بو بؤلگه کی دنمک اولار 7 مین ایل بوندان اؤنجه آذربایجاندا یاشایان "ماننا"لارین بیزه قالان میراثیندان سایلیر و اونون "حسنلی" آدلی قصبه سینده اولان تاریخی آیدیه سایلان "حسنلی تپه" سیندن اله گلن تاپیتی لار اؤزلیکله "فیزیل جام" کی ماننا شاهلارینا عاید دیر، بو بؤلگه ده کیملیک مساله سی و یثری اهالی باره سینده چوخ اؤنملی رل ایفا اتمک ده دیر. هابئله سولدوز بؤلگه سینده اولان 16 تاریخی تپه کی هامیسی آذربایجان و تورک مدنیتینه عاید دیر سولدوزو آذربایجان پارلاق مدنیت صحیفه لرینده بیر الماس کیمی گؤسته ر مکده دیر، بو تپه لر بونلاردان عبارت دیر: 1-حسنلی تپه سی 2-حاجی فیروز تپه سی 3-عقرب تپه سی (دلمه کندی) 4-پسیدیکلی تپه 5-کوئیک تپه 6-دیلنچی آرخ 7-ساخسی تپه 8-نظام آباد 9-گورخان 10-قالالار 11-میرآباد 12-ممد شاه 13-مملی 14-بارانلی 15-تایا 16-شیخ معروف.

سولدوز بیر بؤلگه دیر کی آران (جلگه) اولماسی ندنی ایله اکین و مالدارچیلیق ایشلرینده ان اسکی چاغلاردان بری تورکلرین یثرلشیم و مدنیت اوچاقلاریندان بری اولاراق، قجر شاهلاری دؤنمینده آذربایجان قوزئیندن و گورجوستانین "بورچالی" (بزچلو) ماحالیندان گلن قاراپاپاق ائلینین یثرلشیم مکانی اولموش کی زامان سوره سینده آذربایجانین باشقا اهالیسی چشیتلی یثرلردن سولدوزا گلیمش و مسکن تومتوشلاردیر کی البته تاسوفله سون 50-60 ایلده سیاسی و عشیرتی ندنلرله بیر آز سایبی دا کورد بو بؤلگه یه کوچولر.

سولدوزون شانلی و قانلی تاریخین واراقلایاندا، بیر نئچه اؤنملی حادثه ایله قارشیلان شیریک کی بونلاردان بری 1358 جی ایلده قهرمان سولدوزون، سالدیرقان و آرتیق طاماح کوردلرین تجاوزلارینا معروض قالماق و اونلارا قارشى بیر هفته لیک ساواش گنجیرمک دیر. 1357 انقلابیندان سونرا کوردلرین حریریچیل و سیاسی پارتی لری اولان "دموکرات" و "کومله" یئیندن جانلانیب و بؤلگه نی قان و آجی ایچریسینه سالدیلار. هله انقلابدان نئچه هفته گنجمه میشدی کی دموکرات آدلی سالدیرقانلار کی ذاتا دموکراسی و دموکراتلیقدان بیر شئی بیلیمیردیلر، دوولتی نظامی یثرلری، پادگانلاری و اؤزلیکله سویوق بولاق (مههاباد) اوردو ائوین (پادگان) تالییب و مسلح اولاراق بؤلگه ده فعالیت باشلادیلار. اونلار باشلانیش دا "عبدالرحمان قاسملو" رهبرلیگی ایله "خودمختاری" شعاری ایله میدانا گلدیلر، اما چوخ آز زامان ایچینه اونلارین بو ایسته کسرینین نه قدر بوش اولدوغو آریا چیخدی و اونلارین نه قدر چیرکین سیاستلری و پلانلاری کی آذربایجانین باتی بؤلگه سینده حاضرلانیلمیشدیر اوزه چیخدیقدان سونرا، اؤز ایچریلرینده

بئله مرکزی شورادان 7 اونملی کیشی لری اعتراض اولاراق دموکرات پارتیسندن آیریلدیلار. قاسملو فرمانی ایله سویوق بولاق (مههاباد) اوردو ائوی تالانندان سونرا اونلار سولدوزدا، کی بیر تورک شهری دی و کوردلر اورانین سایبی سیندان ان چوخ یوزه 7-8 فایزین تشکیل ائدیردیلر، بیر نظامی میتینگ گنجیرمک قارینا گلدیلر، بو میتینگه قارشى سولدوزون چوخلو آغ ساقاللاری پارتی ایله ایلگی قوروب و او میتینگین سولدوزدا گنجمه مه سینى ایسته میشلر اما دموکرات لار و اونلارین باشیندا اولان قاسملو بونو قبول ائتمه میشدیر، هر حالدا کوردلر 20 مین ساحلی کیشی ایله سولدوزا گلیرلر و جوما بازاریندا بیر تورک سولدوزلو کوردلر ساریندان اؤلدوکدن سونرا و بنزین استاسیونوندا گولله سسی گلدیکن سونرا سولدوزون غیرتلی اما الی یالین و سیلاحسیز میلی بو تجاوزه کار و سالدیرقان کوردلرین اؤنونه چیخیر و 300-400 سیلاح لا 3 گون اونلارین قاباغیندا چوخ آغیر و شهامتلی ساواش آپاریر کی سونرا "ملاحسنی" جینابلاری اورمودا ارتش کومانداننی "سرهنگ ظهیرزاد" ایله بیرلیکده اورمو مجاهدلری ایله سولدوزا گلیرلر و همیشه قاققین کوردلر بو دؤنه ده چوخلو جینایت لر یاراداندان سونرا آتا بابالاری کیمی قاجماغا باشلاییرلار. کوردلر او بیر هفته ده اوقدر جینایت ائتدیلر کی بوگون سولدوزون "قالا باشی" ندا و اطرافیندا گزیدیمزده هله ده اوردان معصوم و گوناھسیز اوشاقلارین، قادینلارین و اینسانلارین سسی گلیر کی تروریست کوردلر ساریندان قانلارینا بلشمیشلر.

سولدوز ساواشی نئچه آچی دان دقیقه لایق دیر، بیر بوکی بو ساواش سالدیرقان و آرتیق طاماح کوردلر بیر عبرت درسی کیمی اونلارا آذربایجان غیرتینی و دایانیشینی گؤستردی و بلکه انله بونا گؤره ده بو گون کوردلر سولدوزدا یئنیلمیش بیر دورومدادیلار. هابئله کوردلرین سولدوزدا دارماداغین اولدوغلاری آذربایجان اراضی بوتولو یون نیسیبی اولاراق قاراتتی ائتدی، کوردلر بو ساواشدا نه قدر شددتلی و آغیر ضربه گؤرمه لرینی "عبدالله حسن زاده" دموکراتلارین سونراکی و اسکی رهبرلری سؤزلریندن بیلیمک اولار، او اؤز کیتابیندا یازیر کی ((پارتی رهبرلری سولدوزا قوشون چکمک لرینده چوخ بویوک سهو ائتدیلر و بیز چوخلو چتین لیکلره معروض قالدیق.)) ایندی 30 ایله یاخین او افتخارلی و یاخود آجی و قانلی گونلردن گنجیر، اما بو دؤنه ده همیشه آرقین و آرتیق طاماح آشیری کوردلر آذربایجان توپراقلارینا طاماح گوزو سالیب لار و باتی بؤلگه میزده چوخ چیرکین و دهشتلی سیاست لرینی یوروتمک دلر، و بو یولدا پ.ک.ک و پ.ژاک کیمی تروریست قروپلاری هئج بیر جینایت دن اسیرگه میرلر، بیلیمیرم بلکه ده بو توپراقسیر ادعاچیلار هر بیر نئچه ایلدن بیر درس و ئرمک لازیم دیر، اما بودؤنه قباقلکی دؤنه لر ایله فرقلی اونلارین یئنیلمک لری اساسدان و تملدن اولاجاقدیر، بیز بونا اینانیریق!

اطلاعیه کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان هفته گرامیداشت یاد قربانیان تروریسم در آذربایجان و شهر سولدوز

بعد از فروپاشی نظام سلطنتی پهلوی، رهبران تروریست حزب دمکرات کردستان و کومله در پس پرده نقاب دفاع از ملت کرد و سرمست از قدرت سیاسی و نظامی گروه های تروریستی شان برای عملی کردن مالاخویلیای کردستان بزرگ، منطقه غرب آذربایجان را آماج حملات تروریستی خود قرار دادند. گروه های تروریستی حزب دمکرات کردستان و کومله که از حمایت نیروهای چپ مرکز بر خوردار بودند، نقشه مالاخویلیایی خود را از شهر سولدوز دروازه آذربایجان آغاز و در روز جمعه 31 فروردین 1358 با برگزاری میتینگ سیاسی نظامی در ورزشگاه شهر سولدوز، جنگ خانماسوز و نژادپرستانه خود را علیه ملت آذربایجان آغاز نمودند. گروه های تروریستی با حملات وحشیانه به زنان و کودکان معصوم و آتش زدن اماکن عمومی، منازل و مغازه های تورک ها فضایی از رعب و وحشت را بر منطقه غرب آذربایجان مستولی نمود. گروه های تروریستی حزب دمکرات کردستان و کومله برای پیشبرد اهداف شوم خود احساسات اقلیت مهاجر کرد را تحریک می کردند. آنها از ساکنان تورک شهرهای خانان(پیرانشهر)، اشنو، پسوه، محمدیار و سولدوز و... می خواستند که بدون مقاومت منطقه را تخلیه کنند. در آن سال های تار و کدر هزاران خانوار تورک ساکن منطقه خصوصاً شهرهای خانان، اشنو، پسوه) مجبور به تخلیه اجباری خانه و اراضی خود گردیدند. بسیاری از این خانواده ها بعد از مدت ها اقامت موقت در پادگان جلدیان مجبور به تخلیه آنجا شده و به شهر اورمیه و سولدوز نقل مکان کردند. در حالی که جنوب استان آذربایجان غربی در آتش نفرت نژاد پرستانه حزب دمکرات کردستان و کومله می سوخت شهر اورمیه نیز از دوسو هدف حمله تروریست های کورد قرار گرفته و جنگ شدیدی در کوه های مشرف به شهر (منطقه طرزلو و بند که امروز به شهرک ایثار و خیابان برق و دانشکده معروف است) آغاز گردید که با دفاع نیروهای مردمی تروریست ها مجبور به عقب نشینی شدند. متأسفانه جنایت ضد انسانی گروه های تروریستی حزب دمکرات کردستان و کومله بر علیه مردم تورک غرب آذربایجان تحت شعاع حوادث انقلاب ایران و اوضاع آشفته سیاسی قرار گرفته و در آن تاریخ جنگ قدرت بین حاکمیت جدید ایران و مخالفین سیاسی و حمایت های معنوی و نظامی سازمان های سیاسی چپ ایران (سازمان مجاهدین خلق ایران، سازمان چریک های فدایی خلق ایران) از گروه های تروریستی حزب دمکرات و کومله و شرایطی را فراهم آورد که

جنایت ضد انسانی تروریست ها در هیاهو های سیاسی به فراموشی سپرده شد و تاریخ خونینی از ملت آذربایجان که درس عبرتی برای فرزندان این سرزمین می باشد در زیر خاک مدفون گردید. گروه های تروریستی حزب دمکرات و کومله از آنجائیکه شهر قهرمان سولدوز را دروازه اشغال غرب آذربایجان و اورمیه تلقی می کردند، با آتش زدن خرمن تفرقه بین ساکنان تورک شهر سولدوز و اقلیت مهاجر کورد این شهر را هدف حملات تروریستی خود قرار دادند. تروریست های مسلح حزب دمکرات کردستان و کومله که بی شرمانه مدعی دفاع از حقوق ملت کورد بودند، در جنگی نابرابر خانه و مغازه های متعلق به تورک های سولدوز را که در مقابل آنها مقاومت می کردند آتش زده و بی رحمانه زنان، کودکان، پیرمردان و پیر زنان را قتل عام می کردند که بعد از سال ها مزار این شهیدان به عنوان سند رسوایی گروه های تروریستی حزب دمکرات کردستان و کومله به یادگار مانده است. در آن روزهای خونین که یاد آوری اش عرق شرم بر جبین بشریت می نشاند ده ها تن قربانی شهوت قدرت گروه های تروریستی کورد شدند اما مقاومت دلیرانه فرزندان آذربایجان تروریست ها را مجبور به عقب نشینی از سرزمین های تاریخی آذربایجان نمود اما بعد از گذشت 29 سال هنوز شهر قهرمان سولدوز و خانواده های تورکی که مجبور به کوچ اجباری از خانه و کاشانه خود از شهرهای خانان، اشنو، پسوه و جلدیان شدند شاهدان زنده جنایات ضد انسانی گروه های تروریستی کورد هستند و این انسان ها با اینکه مجبوراً در شهرهای سولدوز و اورمیه به زندگی ادامه می دهند ولی خاطرات تلخ آن روزها را فراموش نکرده اند. کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان در بیست و نهمین سالگرد وقایع خونین منطقه غرب آذربایجان یاد قربانیان تروریسم و مردان و زنانی را گرامی می دارد که با مقاومت سرافرازانه تروریست هایی را که به طمع سرزمین های مقدس آذربایجان در اندیشه ساختن کردستان بزرگ بودند مجبور به عقب نشینی از خانه و کاشانه خود کردند. متأسفانه در بیست نهمین سالگرد وقایع خونین منطقه غرب آذربایجان و در حالی که جهان تروریسم را لعن و نفرین می کند، بار دیگر فرزند ناپاک تروریسم سر از آستین گروه های تروریستی pkk-pjak در آورده و در اندیشه کردستان بزرگ انسان های بی گناه را به قربانگاه خدایان تروریسم می کشانده و چشم طمع به منطقه غربی سرزمین تاریخی آذربایجان دوخته اند. کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان از همه ملت آذربایجان و فعالین حرکت ملی می خواهد که در زمانی که دنیا بر علیه تروریسم بسیج شده است، با یاد آوری و افشا اسناد جنایات تروریست ها در شهر سولدوز و گرامی داشت یاد شهیدان این حوادث خونبار پرده از چهره کریه تروریسم در غرب آذربایجان برداریم.

جاوانلاریمیزین بیئلندیگی میلی شعور تاریخیمیزین دوزگون یازیلماسی نین موشدولوقچوسودور. تام حقیقتلری عکس اتئدیره بیله جک اؤز قلمیمیزدن آخان گرچک تاریخیمیز میلیمیزین گنچمیشیدن گله جگه ایشیق توتاجاق بیر آیدینلیق چیراغی اولاجاغیندا شوبه اندیله مز. یالانچی تبلیغاتین سییاستده ووردوغو ضربه قدر یالانچی تاریخینده میلتن وارلیغینا ووردوغو ضربه اینکار اندیلمز دیر. بونون ان باریز نومونه سی ایسه فارس شوونیزمی نین گنچن یوز ایلده تاریخی تحریف ائده رک اؤزونه قازاندیغی اویدورما کیملیگی گؤستریمک یئرینده بیر اؤلچو دیریدیر. یوز ایل بوتون ایمکانلاردان ایستیفاده ائده رک، میلیمیزی اویدوروب یوخویا وئرن بو تبلیقاتچیلارین توخودوغو تور، گنچن 15- 20 ایلده هنج بیر ماددی ایمکانا مالیک اولمویان ساده جه اینام و عقیده ایله یولا چیخان سئچگینلریمیزین نظریه لری ایله بیر تیلدی. اؤزونو توپارلاما ایمکانی اولمادیغینا گؤره ده قیلینجینی قینندان چیخاراق ناهاق اولدوغونو دونیا گؤستردی.

اونون اوچوندور کی، آشیری و دوشورو دوغولارا قاپیلمادان حادیشه لرین دریندن آراشدیریلماسی و اؤزلیکله جانلی شاهیدلرین معلوماتی بؤیوک اؤنم داشیماقدادیر. سویو بولاندیریب بالیق توماق ایسته ینلر ایسه اؤز موداخیه لری ایله میلی چاش- باش سالماغا چالیشایلرلر. حتی سایی اؤزوموزدن اولان بالتالارلا حقیقتلری اینکار ائتمه یه چابا گؤستريله جگیده دوشونولمکده دیر. گونلی قاینقلارا ایستینادن گونولی کوتولی اینفورماسیون واسیطه لری، سیته، رادیو- تو و یزیچیلاریمیزین بونونا بؤیوک گؤرو دوشمکده دیر.

ایسلام اینقیلابیندان سونرا دینیمیزین عدالت پرنسیپلرینه اعتقاددا بیرلیکده، ایسلامدا سیاهی هئبشی ایله سئیدی قورئیشی نین آراسیندا هنج بیر فرق یوخدور فیکری ایله آذربایجاندا اینکیشاف پروژه لری یرینه یئتیریمک اوچون بؤلگه یه چوخلو سفرلیم اوموشدو. بو سفرلرین یرینده کوردوستان دنموکرات پارتیاسی نین اورمویا و اؤزلیکله اورمو قیشلاسینا هوجومونون شاهیدی اولدوم. میلتن اینده اولان کیچیک چاپلی سیلاهلا رلا نجه موقاویمت گؤستره رک موهاجیملری گئری اوتورتدوقلارینی گؤروب، طرزلی، سییاوش دیزه سی کیمی کندلرده گیزلنن تئورر دسته لری نین منسوبلارینی یاخالاماغا چالیشان خالق آلقیشلامیشدیم.

بند خیابانیندا او گوزل و مودرن ائولره سوخولموش، قومپاره و باشقا سیلاحلارلا شهره گیرمه یه جهد ائدن بو دسته لرین، او ائولرین چوخونو تخریب ائده رک قاچارکن تالان ائدیکلرینی یاخیندان گورموشدوم. آما سولدوزدا نه لرین باش وئردیگیندن دوزگون خبریم یوخ ایدی، آنجاق بیئیمین یاریقلاری ذهنیت دریا سیندا بوغولماقدایدی.

کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان از همه استاید و محققان تاریخ ، گروه ها و تشکیلات های سیاسی داخل و خارج از آذربایجان، جنبش دانشجویی حرکت ملی آذربایجان، جنبش کارگری حرکت ملی آذربایجان، جنبش زنان حرکت ملی آذربایجان و شاهدان عینی و بازماندگان حوادث خونبار می خواهد که از روز 31 فروردین تا 6 اردیبهشت را به یاد مقاومت شش روزه مردم سولدوز در مقابل تروریست ها و حوادث خونین شهر سولدوز هفته گرامی داشت یاد قربانیان تروریسم در آذربایجان و شهر سولدوز اعلام و به شیوه های مقتضی در گرامی داشت آن تلاش کنند. کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان امیدوار است در روزهای سختی که تمامیت ارضی آذربایجان در منطقه غرب آذربایجان با دسیسه های مختلفی هدف توطئه های گروه های تروریستی pkk- pjak قرار گرفته با بسیج همگانی مردم و افشا اسناد جنایات تاریخی تروریست ها توطئه های مدعیان ارضی خاک مقدسمان را خنثی کنیم.

کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان

1387/2/2

سولدوز هفته سی

بؤیوک رسول اوغلو

آذربایجان میلی بیرلیک شوراسینین صدری

آذربایجان میلی حرکاتی بؤیوکجه اینانیماز باشاریلار قول چکمکده دیر. گونئی آذربایجاندا دیرلی گنچلریمیزین "سولدوز هفته سی" اعلان ائتمه سی ایله آرتیق تاریخیمیزی اؤزوموز یازماغا باشلامیشیق آنلامی اورتایا چیخمیشدیر. بو ضرورتی دویان و مظلوم آما مغرور میلیمیزین حاقینی- حوقوقونو قورویان بو میلی تفککورلو گنچلریمیزه عشق اولسون.

بؤلگه ده باش وئرمیش حادیه لری اؤزلیکله گنچن یوز ایلده باشیمیزا گتیریلن موصیبتلری زامانیندا و دوزگون فیکیر دایره سینده یازیب میلیمیزه تقدیم اتئسیدیک، بلکه ده بو قدر اودوزمازدیق. بیرنجی دونیا موحاربه سی عرفه سینده اورمو و اطرافینداکی قیرقینلاری، تورکلوک شعوروندان پای آلمیسان علی دهقانلار، محمد تمدونلر، معتمدول ووزرا و کسروی لر قلمه آلماسایدی، بلکه ده تورک میلی نین قانی باتمیش اولاجاقدی. آنجاق بوگون آذربایجان تورک میلی، اؤزلیکله فداکار

نگاهی به نقش حجت السلام حسنی در دفاع از شهر سولدوز و غرب آذربایجان

(مخاطره ای از ابراهیم راسخ یکی از جوانمردان دواطلب اعزامی به سولدوز)

در بهار سال 1358، حزب تروریستی دمکرات شهر سولدوز را به محاصره خود در آورد و کشتار فجیعی در آن جا به راه انداخت. آقای حسنی در نخستین ساعات محاصره سولدوز، نزد سرهنگ ظهیرنژادرفته و با گرفتن دو نفر بر و هزار قبضه سلاح، آماده رفتن به سولدوز شد و با صدور اطلاعیه ای، از مردم برای آزادسازی سولدوز استمداد نمود. با ملحق شدن مردم به مسلحین آقای حسنی، وی با نیرویی بالغ بر شش صد نفر، سحرگاهان به سوی سولدوز حرکت نمود و در ساعت 11 شب به روستایی در کنار سولدوز رسید.

سولدوز در سکوتی مرگ بار فرو رفته بود و مردم به کمرکش کوه ها پناه برده بودند. آقای حسنی به اتفاق یارانش در دل شب از پل دروازه شمالی سولدوز وارد شهر شد و در نخستین اقدام، به نصیحت مهاجمان پرداخت و با بلندگویی خطاب به آنها گفت: « شما مسلمانید! چرا می جنگید چرا خون ریزی می کنید بیاید با هم صحبت کنیم و مسانلمان را حل نماییم ».

دمکرات ها با اتمام سخنان آقای حسنی، شروع به تیراندازی نمودند و بدین وسیله درگیری آغاز شد. نیروهای آقای حسنی، به سرعت آرایش گرفته و به مقابله پرداختند. آقای حسنی در پشت مسلسل نفربری نشسته و تروریست ها را زیر رگبار مسلسل خود گرفت. نبرد با شدت ادامه داشت و لوله مسلسل از فرط شلیک چون آهن گداخته سرخ شده بود. در همین هنگام صدای جان خراش تعدادی زن به گوش می رسید. حسنی و مسلحین وی به دنبال شیون و التماس زنان بودند، آقای حسنی هر چه بیش تر جلو رفت، صدای « یا حسین، یا حسین » طنین اندازتر شد تا به حیاط بزرگی که شیرزنان تورک سولدوزی در آن جا به اسارت دشمن در آمده بودند.

درگیری خونینی با گروگانگیران و متجاوزین نوامیس مردم که همگی به گروه تروریستی دمکرات بودند، آغاز شد و سرانجام تروریست ها مجبور به عقب نشینی شدند و بدین وسیله زنجیر اسارت زنان شیردل شهر سولدوزی، دریده شد.

با رهایی زنان به اسارت در آمده، آقای حسنی راهی ستاد عملیات مهاجمان شد و با همراهی رزمندگان دیگر، محور فرماندهی گروه تروریستی حزب تروریستی دمکرات را تصرف کرد و بدین وسیله

دقیق خاطیریمده قالماسادا احتیمالن 1361-جی ایل " کاراب " مهندس موشاور شیر کتینه چالشیدیغیم زامان سولدوزون گادار و بالیقچی چایلاری نین پروژه لرینده ایشتراک اندیردیم. اوواداکی سو، توپراق و باشقا قایناتلاری آراشدیرماق اوچون آددیم- آددیم گزیب تحقیق اتملیدیک. محمدیار (تور کندی) داغ اتگیندکی کؤپکلی (کورد کندی) و سولدوز اوچگه نی نین اورتالاریندا اولان اراضیده بیر چوخ تورک کندلری نین بیخیلیب داغیلدیغینی گؤرنده کندیلردن سوروشدوم.

دئموکرات پارتیاسی و کومله نین هوجوملاریندا بو کندلرین تخریب اندیلیب تالاندیغنی ائشیدنده قارنا حادثه سی ایله باغلی تئهراندا اوزدن ایراق انتیرناسیونالیستلرین تبلیقاتلاری خاطیریمه دوشدو.

" تئهرانین نارمک بؤلگه سی نین ائن بؤیوک مسجدی 7 گؤل منطقه سینه یاخین اولان جومه مسجددیر. اینقلاب سونراسی او مسجد همیشه دولو اولاردی و اطرافدان گلن خبرلرله بیرگه معلوماتلار یاینلاندی. مسجدین حیطینه بؤیوک گیریش قایسی نین ایکی طرفینده بؤیوک خطلرله 70 - 80 نفرین آدی یازیلیمیش و بونلار کورد شهیدلر آدلاندیریلیمیشدی. اوستونه بیر اعلامیه یایشدیریب، سولدوزلا خانان آراسیندا یئرلشن بو کورد کندینه هوجوم ائدن اورمو خالق قوشونونون کندی یئر ایله بیر ائندیکگی و اینسانلاری قطعله یئتردیگی یازیلیمیشدی ". بیر گون سولدوزدان قارنایا گئتدیم، بؤیوک، تمیز، گؤزل بیر کند اوتورموشدو داغلارین اتگینده. سولدوزدا گؤردوکلریمین ترسینه بورادا هئچ بیر بیخیق دووار، سینیق سالخاق قاپی، بوش و یا تخریب اندیلیمیش ائو گؤرمه دیکده، سؤزده عدالت اوغرونندا مبارزه آپارانلارین یالانچی تبلیقاتلاری نین اینسانلیغا ووران زییانلارینی دوشونوردوم. عدالت نامینه نیفرت کینی سپنلری قارقیشلا بیردیم. سولدوز اوواسیندا تخریب اندیلیمیش ائولره یئتی- یئتی و یاواش- یاواش گلن تورک کندیلردن ائشیتدیگیم سؤزلر ایسه هله ده اونودولمامیشدیر.

اونلار دئیردیلر " کندلریمیزی او داغ دؤشونده کی کؤپکلی کندیندن قومپارایا توتوموشدولار. اونلارلا بیز قونشویوق و ایلر بویو دوز- چؤرک کسمیشدیک، هله هوجومچولار ایچینده چوخلو تورک گنجلرینینده اولماسی لاپ آغلا سیغمیاندیر ".

گنچن هفته "بیزیم سولدوز" نشریه سی نین قارنا حادثه سی ایله باغلی یازیسینی اوخودوقدان سونرا امینمکی سويداشلاریمیز حقیقتلری گؤروب، یالانچیلارا آغیز بوزه جکلر. موقاویمت گوجونو داهادا آرتیراق بؤلگه نین اوتا چکیلیمه پلانینی اؤنلویه جکدیر.

تئروور دسته لرینه آلداناراق توپراقلاریمیزدا قان آخیدماغا سوروتلنن قوناقلاریمیز ایسه اؤزلرینی خام بیر خیال اوغرونندا قوربان وئرمیه جکدیر.

میانه راه مطلع گشت که تعدادی از مردم در دهکده دارلک به طرز فجیعی از سوی گروه تروریستی دمکرات قتل عام شدند. این خبر، آقای حسنی و تیمسار ذکیانی را بر آن داشت تا نخست دهکده دارلک را از لوٹ وجود دشمن پاکسازی کنند. به همین منظور با هماهنگی تیمسار ذکیانی هلی کوپترها مواضع تروریست ها را در دارلک زیر آتش گرفتند و بدین صورت نبرد آغاز شد. آقای حسنی پشت مسلسل تانک نشسته و در اوج درگیری وارد دارلک شد. در این نبرد، محافظ آقای حسنی زخمی شد و به اتفاق اجساد انسان هایی که در دارلک قتل عام شده بودند به عقب منتقل شد.

نبرد تا غروب خورشید به درازا کشید تا با فرا رسیدن تاریکی شب، دشمن تا حدودی از مواضع خود عقب نشینی کرد. جنگ به طور پراکنده تا صبح ادامه یافت و بسیاری از مواضع تروریست ها منهدم شد. هنوز دارلک به طور کامل پاک سازی نشده بود که آقای حسنی به اتفاق بخش اعظم نیروهای خود برای پاک سازی سویوق بولاغ (مهاباد)، از آن جا خارج شد و ادامه پاک سازی دارلک را به نیروهای دیگر سپرد.

در این زمان سرهنگ فکوری (تیمسار سرتیپ شهید جواد فکوری در سال 1317 در تبریز به دنیا آمد و پس از اتمام تحصیلات متوسطه وارد دانشگاه خلبانی شد و این دوره را با موفقیت به پایان رسانید. او هم چنین دوره های تکمیلی خلبانی مقدماتی، و مدیریت خلبانی اف 4، فرماندهی گردان هوایی و فرماندهی ستاد را با موفقیت طی کرد... پس از پیروزی انقلاب 57... فرمانده پشتیبانی پایگاه دوم شکاری، فرمانده پایگاه دوم شکاری، فرمانده پایگاه یکم شکاری، معاون عملیاتی نیروی هوایی، فرمانده نیروی هوایی ارتش ایران شد. او سپس با حفظ سمت، به کابینه محمدعلی رجایی راه یافت. تیمسار فکوری فرزند رشید آذربایجان پس از انتصاب سرهنگ معین پور به عنوان فرمانده نیروی هوایی... به سمت مشاور رئیس ستاد مشترک ارتش ایران انتخاب شد. تیمسار فکوری به هنگام بازگشت از جنوب و بازدید از منطقه آبادان، بر اثر سقوط مشکوک هواپیما یش شهید شد) چهار هواپیمای جنگی برای پشتیبانی نیروها به سویوق بولاغ (مهاباد) فرستاد و خود نیز برای اعزام به منطقه آماده شد، ولی آقای حسنی با تماس های پی در پی او را متقاعد کرد که در پشت جبهه مانده و خطوط مقدم جبهه ها را پشتیبانی و تقویت نماید. جنگ در سویوق بولاغ (مهاباد) بیش از دو روز به طول انجامید تا پاک سازی با موفقیت کامل انجام گرفت و امنیت بار دیگر به شهر باز گشت.

پس از پاک سازی سویوق بولاغ (مهاباد)، رزمندگان در راه بازگشت به ارومیه، با پشتیبانی هلی کوپترهای ارتش، روستای دارلک را محاصره کردند و پس از چند ساعت درگیری، کار نیمه تمام خود را

جنگ را از درون شهر به بیرون شهر کشاند و پس از ساعت ها درگیری، موفق شد، مهاجمان را مجبور به عقب نشینی گسترده کند. با عقب نشینی دشمن، جست و جوی خانه به خانه آغاز شد و بدین صورت جنگ سولدوز با شکست کامل دمکرات ها به پایان رسید.

فردای پیروزی، مردمی که به آقای حسنی دسترسی نداشتند، نفربر او را زیر آماج بوسه های خود قرار دادند و بدین وسیله عشق و محبت جوشان خود را نثار جوانمردان آذربایجانی کردند.

دمکرات ها در نرده جنایات بسیاری مرتکب شدند. بدن های بی سر جوانان و سرهای مادران و فرزندان که با سیخ به طور بالعکس بر بدن های یکدیگر دوخته شده بود و شهدایی که بالغ بر دویست نفر می شدند، تنها بخش کوچکی از جنایات گروه تروریستی دمکرات ها در شهر سولدوز به شمار می روند.

شهدا به کمک مردم و نیروهای آقای حسنی به خاک سپرده شدند و امنیت دوباره به شهر مظلوم سولدوز باز گشت. آقای حسنی پیش از بازگشت به ارومیه، در دو منطقه استراتژیک شهر، کمیته هایی برای حفاظت از شهر ایجاد کرد و بیست نفر از جوانمردان (به داوطلبین آذربایجانی جوانمرد می گفتند) خود را به همراه تعداد زیادی از آذربایجانی ها و مقدار معتابیهی مهمات در آن جا گماشت. مردم به میمنت تاسیس کمیته ها، قربانی کردند و آقای حسنی به اتفاق یارانش با بدرقه مردم شهر، نرده را به سوی ارومیه ترک کرد.

پادگان سویوق بولاغ (مهاباد) تامین کننده تجهیزات و مهمات سه استان آذربایجان غربی، شرقی و کردستان بود.

آقای داریوش فروهر (- یک بار که آقای حسنی به دیدن آقای مسعود بارزانی رهبر حزب کردستان عراق رفته بود، آقای داریوش فروهر را نیز نزد وی دید. آقای حسنی با دیدن آقای فروهر خطاب به بارزانی گفت: «اگر می دانستم ایشان نیز این حضور دارد، نمی آمدم. او اسلحه های پادگان مهاباد را به نیروهای قاسملو داد که بسیاری از فرزندان این سرزمین به وسیله همان اسلحه های اهدایی آقای فروهر به شهادت رسیدند. من خجالت می کشم به روی او نگاه کنم) به همراه آقای حمیدرضا جلائی پور (حجه الاسلام حسنی در خطبه های نماز جمعه ارومیه، مورخ 14 خرداد 78 از آقای حمیدرضا جلائی پور عضو حزب مشارکت به عنوان دزد نرده یاد کرد) که از سوی دولت موقت فرماندار مهاباد بود، سلاح های پادگان مهاباد را میان نیروهای قاسملو و عزالدین حسینی تقسیم کردند و یا دست ایشان را برای غارت سلاح های پادگان باز گذاشتند. در این غارت بیش از سی هزار قبضه اسلحه ژ3 به تاراج رفت.

پیرو این اتفاق، آقای حسنی با هماهنگی سرهنگ ظهیرنژاد و همراهی تیمسار ذکیانی، برای خاموش کردن آتش این فتنه راهی مهاباد شد و در

در آن جا به پایان رساندند و بدین وسیله روستای دارلک نیز از چنگ گروه های تروریستی آزاد شد.

دفاع از مدافعان :

پادگان ها سپر دفاعی شهرها و مرکز ثقل تجهیزات نظامی به شمار می روند. از این رو ، سقوط آنها به طور طبیعی شهر را در معرض تعدی و تهاجم جدی قرار می دهد. وقتی آقای حسنی از حمله دشمن به پادگان جلدیان آگاه شد ، طی صدور اطلاعیه ای که رادیو به طور مکرر آن را برای مردم می خواند ، از مردم خواست برای دفع شرارت های دشمن در میدان ورزشگاه تختی اورمی جمع شوند.

پس از اجتماع مردم ، آقای حسنی به آن جا رفت و بعد از سازماندهی و تجهیز مردم به اهتمام تیمسار ذکیانی ، به سوی پادگان جلدیان حرکت کرد. نیروها در میان راه به علت تاریکی هوا یک شب در سولدوز اتراق کردند و صبح زود ، راهی پادگان جلدیان شدند؛ ولی وقتی به پادگان رسیدند ، دیدند که پادگان در محاصره تروریست ها قرار دارد. به ناچار به هر ترتیبی که بود با شکستن خط محاصره وارد پادگان شدند و با تحکیم سنگرهای مقاومت داخل پادگان ، خود را برای دفع حملات مستمر تروریست ها آماده ساختند.

نیروهای داخل پادگان که با مشاهده رزمندگان تازه نفس دل گرم تر شده بودند ، شجاعانه به دفع حملات دشمن مبادرت کردند. حملات سنگین و شبانه تروریست ها ، گاه با مقاومت سرسختانه مدافعان پادگان سرکوب می شد و گاه تا صبح به طول می انجامید. دشمن که با وجود نیروهای تازه نفس از تصرف پادگان ناامید شده بود ، اقدام به عقب نشینی کرد و آتش جنگ تاحدودی به خاموشی گرایید. هنوز دشمن از اطراف پادگان جلدیان کاملاً " دور نشده بود که خبر رسید : پادگان پسوه (در آن تاریخ تعداد زیادی از خانواده های تورک با تهدید گروه های تروریستی مجبور به خانه های خود از دهکده پسوه شدند) در محاصره دشمن قرار گرفته است .

پیرو این خبر ، آقای حسنی به همراه خیل نیروهای مردمی ، ارتش و سپاه ، راهی پادگان پسوه شد. وقتی به پادگان پسوه رسید ، درگیری ها پایان یافته بود و اثری از تروریست ها دیده نمی شد. با این حال ، برای اطمینان خاطر سه روز در آن جا ماند.

پس از گذشت سه روز ، پیکی به آقای حسنی اطلاع داد که پادگان خانای پیرانشهر (در آن تاریخ تعداد زیادی از خانواده های تورک با تهدید گروه های تروریستی مجبور به خانه های خود از دهکده پیرانشهر شدند) بزرگ ترین پادگان منطقه از درون و بیرون مورد حمله دشمن قرار گرفته است .

آقای حسنی با شنیدن این خبر ، هماهنگی های لازم را با سرهنگ ظهیرنژاد به عمل آورد و همراه با 150 نفر از نیروهایش با یک هلی

کوپتر شنوک به پادگان خانای پیرانشهر) رفت و به محض رسیدن به آن جا نیروهایش را در پادگان متمرکز کرد. فردای آن روز با هماهنگی سرهنگ ظهیرنژاد نیروهای پادگان را به خط کرد و معدودی از افراد را که در صدد تحویل پادگان به دشمن بودند ، به بهانه های مختلف به اورمی گسیل داشت . چند نفری را هم که زیر بار دستور نمی رفتند ، دستگیر کرده و به اورمی اعزام کرد. پس از این که از داخل پادگان مطمئن شد به آرایش نیروها در مقابل حملات دشمن پرداخت . شب فرا رسید و تروریست ها با پشتیبانی توپ های دوربرد عراق ، از شمال غرب به پادگان حمله کردند. نبرد شدیدی آغاز شد. مدافعان پادگان به ناچار در دو جبهه عراقی ها و تروریست ها به مقاومت پرداختند و با دلاوری هایی که از خود نشان دادند ، موفق شدند در هر دو جبهه حملات دشمن را سرکوب نمایند.

محافظت از پادگان ها ماه ها به طول انجامید. آقای حسنی شب ها پشت مسلسل تانک نشسته و در داخل پادگان گشت می زد و علاوه بر روحیه دادن به مدافعان پادگان ، هر کجا که حملات دشمن سنگینی می کرد ، خود را به آن جا می رساند و همراه دیگر مدافعان پادگان به دفع حملات دشمن می پرداخت.

روزها با عقب نشینی دمکرات ها ، توپ خانه های عراق نیز خاموش می شدند و با فرارسیدن تاریکی شب دوباره به غرش در می آمدند؛ اما مدافعان پادگان برخلاف دشمن ، روزها با گرای هلی کوپترها مواضع آنها را به گلوله می بستند و گاه با تعقیب تروریست ها در بیرون از پادگان ، عرصه را برای آنها تنگ می کردند.

درگیری ها هم چنان ادامه داشت و هر روز اتفاقات تازه ای رخ می داد. سوز سرمای زمستان ، نگهبانان را در پست های خود منجمد می کرد و شربت گرم شهادت را در یخبندان زمستان بر ایشان می نوشاند. زخمی ها با سرعت به پشت جبهه انتقال داده می شدند و آقای حسنی هر جمعه برای اقامه نماز جمعه ، سازماندهی مردم و گزارش اخبار جنگ ، به اورمی سفر می کرد و یا به وسیله بی سیم مردم را از اخبار جنگ مطلع می ساخت .

ماه ها بدین ترتیب گذشت تا حمله شدیدی از سوی تروریست ها با پشتیبانی ارتش عراق آغاز شد و تا صبح ادامه یافت . هنوز حملات مزبور دفع نشده بود که چهار هواپیمای جنگنده در آسمان پادگان ظاهر شدند و پادگان را زیر باران بمب های خود گرفتند. پادگان های جلدیان ، پسوه ، شهر و پادگان سردشت نیز به وسیله هواپیماهای دشمن بمباران شدند. با این که بمباران ها شهدای زیادی گرفت ، اما کوچک ترین خللی در روحیه مدافعان پادگان ایجاد نکرد.

مقاومت شش ماه به طول انجامید و سرانجام با پیروزی مدافعان به پایان رسید.

آمده بود و امکان ارسال هیچ غذا و دارویی امکان پذیر نبود. مقاومت سرسختانه مردم قهرمان سولدوز 4 روز به طول کشید و در این چهار روز نوامیس مردم زیر دست تروریست ها لگد مال شد. چشم گروگان ها از حدقه بیر آورده می شد سر مدافعان شهر بریده می شد. بالاخره بعد از چهار روز نیرو های مردمی و ارتشی به رهبری حسنی امام جمعه اورمیه بعد از نبرد های سنگین وارد شهر ستمیده سولدوز شده و تروریست های کورد تاوان کرده های خود را پس دادند. جنایات گروه های تروریستی در شهر سولدوز روی سیاه اسماعیل سیمکو را نیز سفید کرد. متأسفانه به دلیل سیاست های طرفدارانه گروه های چپ گرای مرکز از گروه های تروریستی کورد و سیاست پنهان سازی جنایت تروریست های کورد از سوی حاکمیت ایران زوایای اساسی حادثه و اسناد مهم تاریخی در حالی از ابهام فرو برده است، یکی از این ابهامات آمار واقعی قربانیان غیر نظامی جنایات تروریست های کورد در شهر سولدوز است. مزار برخی از خانواده های سولدوزی که به صورت دسته جمعی از سوی تروریست های کورد قتل عام شده اند بر پیر و جوان سولدوزی آشناست ولی برخی ها کشته شده ها که در سولدوز قربانی تروریسم کورد شده اند بعد از سال ها هنوز اجساد شان نیز مفقودالاثراست.

کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان

1387 / 2 / 6

اسامی قربانیان غیر نظامی جنگ چهار روزه سولدوز :

- 1- عباس آبیار متولد 1304
- 2- عوض آبیار متولد 1335
- 3- سیف اله آقازاده متولد 1324
- 4- قنبر ابراهیم اژدری متولد 1328
- 5- سلطانعلی اکبری متولد 1328
- 6- نجفقلی الماس زاده متولد 1330
- 7- جعفر تقی زاده متولد 1308
- 8- علی حسین نژاد متولد 1339
- 9- خیراله حقوردی متولد 1306
- 10- حبیب حقی متولد 1292
- 11- اردشیر قاسمزاده متولد 1337
- 12- جمشید قاسمزاده متولد 1338
- 13- لطفعلی محمد زاده متولد 1273
- 14- رمضان نصیری متولد 1318

نگاهی کوتاه به حوادث خونین و لیست اسامی قربانیان غیر نظامی تروریسم کورد در شهر سولدوز

در تاریخ 25 / 1 / 1358 گروه های تروریستی کورد در شهر سولدوز اقدام به برگزاری میتینگ نظامی کردند. دقیقاً روز جمعه مورخه 31 / 1 / 1385 یعنی 6 روز بعد از برگزاری میتینگ نظامی گروه های تروریستی کورد تظاهرات مسلحانه و گسترده خود را در شهر سولدوز آغاز می کند در آن روز تروریست ها اکثر نیروی خود را وارد شهر کرده و تعدادی از نیروی تروریستی در محور سولدوز - اشنویه، خانان - سولدوز، سولدوز - سویوق بولاغ (مهاباد) در حال آماده باش بودند. قاسملوعزالدین حسینی، ملا صالح و بسیاری از سران گروه های تروریستی کورد نیز وارد شهر شده بودند. شهر بیست هزار نفری سولدوز شاهد ورود بیش از بیست هزار نفر تروریست کورد به داخل شهر بود. با وقایع دردناکی که در شهرهای خانان (پیرانشهر)، اشنو (اخراج ساکنین تورک از این دوشهر توسط گروه های تروریستی کورد) افتاده بود دلهر تمام شهر سولدوز را حکم فرما بود. تروریست های کورد که به سلاح های سنگین و نیمه سنگین مسلح بودند سرود های آتشین و ناسیونالیستی افراطی می خوانند و متأسفانه برخی تورک های چپ گرا آذربایجان نیز هم دوش با برادران و هم مسلکان سوسیالیست کورد خود !!! سرود زنده باد کردستان سر داده بودند. برای رهبران گروه های تروریستی کورد روشن بود که بعد از اخراج ساکنین تورک شهرهای خانان (پیرانشهر) و اشنو و پسوه سولدوز به مثابه دروازه فتح غرب آذربایجان به شمار می آمد و این پروژه ای بود که دکتر قاسملو می خواست رویا های اسماعیل سیمکو جنایتکار را عملی سازد. تروریست های کورد با سلاح های غارت شده از مقابل رهبران خود رژه رفته و در ورزشگاه شهر تجمع کردند. با شلیک گلوله ای که احتمالاً نقشه از پیش تعیین شده ای بود میتینگ به هم ریخته و نقطه اجرایی نقشه قتل عام و فتح شده آغاز می شود. تروریست با یورش به خانه های مردم هر جنبه ای را به رگبار مسلسل می بندند که در آن حوادث ده ها نفر کشته و صدها نفر زخمی می شوند. بالاخره مردم تورک سولدوز علیرغم حضور سنگین تروریست ها و نقشه های از قبل طراحی شده با امکانات اندکی آماده مقابله شدند. مقاومت از مرکز شهر که تپه ای استراتژیکی است آغاز و جنگ به حالت خانه به خانه می کشد. مهاجمین تروریست برای ایجاد رعب وحشت و سست کردن روحیه مدافعین زنان و کودکان را قتل عام می کردند. روستا های اطراف شهر به تصرف تروریست ها در

تاسیس دولت کوردستان بر آمدند و این کار را همچون اجداد خود با قتل و کشتار تورکهای آذربایجان آغاز نمودند.

اواخر فروردین ۱۳۵۸ و بعد از تصرف مهاباد و پادگان مهاباد و تجهیز اعضای حزب دمکرات که متشکل از کوردهای ایران - سوریه - تورکیه و عراق بود این حزب به رهبری جنایتکار بزرگ تاریخ معاصر آذربایجان "قاسملو" به بهانه برگزاری میتینگ سیاسی در سولدوز روانه شهر نقده شدند. کوردهای مسلح که تعدادشان به بیش از بیست هزار نفر تخمین زده شده بود با وجود تقاضای ریش سفیدان و معتمدان مورد احترام مردم تورک مبنی عدم ورود آنها به شهر وارد گردیده و اقدام به مانور سیاسی و رژه در خیابانها نمودند.

در این زمان در سطح شهر ۴۰ مرد مسلح و با احتساب داوطلبان روستاهای اطراف که پس از ورود کوردها وارد شهر شده بودند ۴۰۰ نیروی مردمی تورک وجود داشتند. اسلحه آنها عمدتاً تفنگ ۳- و برنو بود و دورا دور مسیر حرکت کوردها را در خیابانها تحت نظر داشتند.

کوردهای مسلح به انواع تجهیزات غارت کرده از پادگان مهاباد با جملات ۳- به ۳- و کالاش به کالاش و برنو به برنو با نظم خاص بسوی استادیوم ورزشی شهر حرکت میکردند. لباس کوردی یکدست و سیلهای کلفت و رگبار گلوله هایی که از شانها اویزان کرده اند بزرگترین مشخصه آنها بود. قاسملو و ملا صالح (از ملاهای کورد) پیشا پیش آنها حرکت میکردند. کوردهای نقده که اقلیتی ۱۰ تا ۱۵ درصدی از جمعیت شهر را تشکیل داده بودند ذوق زده از آنها استقبال مینمودند.

اما در این سو مردم بشدت نگران بودند. لحظه به لحظه گزارشات به کمیته های مردمی ارسال میشد. یکی از این کمیته ها در منزل یکی از ریش سفیدان شهر بنام ملا میرزا ابراهیم محرر (او بعدها بدلیل حمایت از شریعتمداری مورد غضب دولت قرار گرفت) تشکیل شده بود. منزل او در واقع دفتر مرکزی کمیته های مردمی بود. در این لحظات بناگاه در باز شده و یک کورد سراسیمه وارد اتاق این ریش سفید شهر که اکنون پایگاه همه ریش سفیدان و نیروهای داوطلب مردمی است میشود. او از برنامه ریزی جنایتی هولناک توسط حزب دمکرات در این شهر خبر داده و حتی جزئیات انرا بیان میکند. بدین ترتیب که هر چند کورد بعنوان مهمان وارد خانه های تورکها شده و بی سر و صدا همه اهالی خانه ها را سر بریده و برنامه خود را عملی خواهند نمود. با شنیدن این گزارشات و گزارشات دیگر که هر لحظه ارائه میشد تعدادی از ریش سفیدان واسطه گردیده تا با ملا صالح کورد گفتگو کنند اما ملا صالح تنها به گفتن جمله شهر را ترک کنید بسنده کرد.

حالا دیگر بیست هزار کورد تا بدنندان مسلح وارد استادیوم شهر شده اند تا پس از میتینگ و در واقع سازماندهی نیروها جنایات خود را عملی

- 15- نور علی هادی متولد 1305
- 16- حاج آقا خالقی بفرجرد متولد 1332
- 17- سلیمان اشرفی فرد متولد 1310
- 18- قوچعلی اطلسی متولد 1305
- 19- عزیز بدلی متولد 1340
- 20- طرلان قاسم زاده متولد.....
- 21- میرزا علی بدلی متولد 1314
- 22- عبدالله پاشاپور متولد 1324
- 23- خلیل پور ایرانی متولد 1342
- 24- علی پیشار متولد 1300
- 25- محمد جعفری متولد 1306
- 26- ایوب رستمی متولد 1332
- 27- مصطفی صادقیار متولد 1327
- 28- قربانعلی بدلی متولد 1270
- 29- یوسف فیضی پور متولد 1318
- 30- رحمت اله قاسم زاده متولد 1334
- 31- محسن قاسمزاده متولد 1292
- 32- ولی اله مختار پور متولد 1327
- 33- نادعلی مسافری متولد 1318
- 34- علی مهر فر متولد 1323
- 35- نعمت عباس جوان متولد 1307
- 36- قربان ولیزاده متولد 1326
- 37- حسینعلی هاشم پور متولد 1317

مقاومت بزرگ سولدوز در فروردین 1358

چهار ماه پس از سقوط سلطنت پهلوی در بهمن ۱۳۵۷ جنوب آذربایجان صحنه یکی دیگر از ددمنشیهای کوردهای مهاجر و تروریست بود. صحنه ای که تکرار سریال شیخ عبیدالله شمزینی و اسماعیل سیمیتقو از خونخواران تاریخ آذربایجان بود.

پس از سرنگونی حکومت شوینستی پهلوی و روی کار آمدن دولت انقلابی و بدنبال ان تضعیف حکومت مرکزی کوردها که در راس آنها دو تشکیلات سازمان یافته کومله و دمکرات قرار داشت در سودای

یک هفته ای سولدوز با شکست خفت بار کوردها و با وجود شهادت صدها تن از مردم بیگناه تورک به پایان رسید.

در خصوص جنایات اسفناک دموکراتها در آن یک هفته "حسنى" میگوید: فردای آنروز ظهر بود که من از دو خانه دیدن کردم که در یکی از آنها یازده نفر را سر بریده بودند که از دیدن آنها خیلی ناراحت شدم. مثلا (کردها) سر دخترک ۳ ساله ایی را بریده بودند و با سه سیخ به سینه مادر ۲۳ ساله اش چسبانده بودند. پیرمرد و پیرزن هم بین آنها بود. ۲۲ نفر دیگر را هم در جایی دیگر با طناب اعدام کرده بودند. در خانه ایی دیگر جوانی را با تبر قطعه - قطعه کرده بودند. عاملین این جنایتها کسانی بودند که ادعای دموکرات بودن داشتند.

بعدها "عبدالله حسن زاده" دبیر کل وقت حزب دموکرات در جلد اول کتاب "تیم قرن مبارزه" بیان میکند که در فاجعه سولدوز (نقده)، رهبران حزب سهل انگاری کردند و در دام خطرناکی افتادند.

جنگ نقده و درسهایی که باید آموخت

(بخشی از مقاله آذربایجان و مساله کرد)

رضا تورک

Riza_turk@yahoo.com

تاریخ معاصر آذربایجان پر است از صحنه هایی که هم از مظلومیت و هم از دلوریهای ملت آذربایجان حکایت میکنند. در گوشه - گوشه تاریخ سرزمین استوارمان آذربایجان، متاسفانه حوادث و رخدادهای زیادی هنوز بصورت مکتوب در نیامده اند و بسیاری از منابع تاریخی آذربایجان نیز بجهت آنکه از جانب افرادی مغرض نگارش یافته اند نیاز به بازنویسی دارند. یکی از حوادث مهم تاریخ معاصر آذربایجان، شورش اکراد در سالهای بعد از انقلاب ۱۳۵۷ است که منطقه غرب آذربایجان و مخصوصا قسمتهای جنوبی استان آذربایجان غربی صحنه تاخت و تاز احزاب مسلح و تروریستی و غارتگر دموکرات و کومله کردها گردید. در این اثنا جنگ یک هفته ایی سولدوز (نقده) که در طی آن مردم غیرتمند و حماسه ساز سولدوز در مقابل تجاوز اکراد جانفشانی کردند و اکراد را با شکستی شرم آور روبرو ساختند از برگهای زرین تاریخ آذربایجان محسوب میشود که شرح آن در ذیل می آید.

کنند. مردان داوطلب تورک شهر همراه با نیروهای مردمی که از روستاهای نزدیک به آنها پیوسته اند استادیوم را به صورت نا محسوس به محاصره خود در آوردند. تا در صورتی که کوچکترین نشانه ای از عملی شدن آنچه شنیده اند مشاهده نمودند از جان و مال و ناموس ملت آذربایجان دفاع کنند.

میتینگ سیاسی! حزب دمکرات به پایان میرسد و ناگاه هلهله وحشیانه و بربرانه و هجوم یکباره بسوی دروازه استادیوم و حمله به ساکنان شهر آغاز میشود. مردان مسلح تورک که شمار آنها در مقایسه با بیش از بیست هزار کورد بسیار بسیار ناچیز است بدون توجه بشمار غارتگران و متجاوزان از همان لحظات اول شروع به مقاومت مینمایند تا یکی از بزرگترین حماسه های تاریخ معاصر آذربایجان را رقم بزنند.

جنگ و کشتار مردم آغاز شده است و در کوچه های منتهی به ورزشگاه سولدوز در همان دقایق اول دهها زن و کودک با گلوله به شهادت میرسند. چندین ساعت قتل و کشتار مردم ادامه دارد و کوردها بر قسمتهای بزرگی از شهر مسلط شده اند. مدافعان شهر خود به تپه مرکزی شهر معروف به قالاباشی (اکنون به پارک تبدیل شده است) عقب نشینی کرده اند و در انجا جانانه از نه سولدوز بلکه تمامیت آذربایجان دفاع میکنند. مردان و زنان و کودکانی که اسلحه در اختیار ندارند نیز به مدافعان شهر تبدیل شده اند. هر کس با بیل و کلنگ و قمه و چاقو و هر ان چیزی که در دست دارد در حیاط خانه خود نگیبانی میدهد تا در برابر متجاوز دفاع کند. زنان و کودکان با ایجاد سوراخهایی در اتاق منازل خود اثرا به منزل همسایه وصل میکنند و طولی نمیکشد که اکثر منازل شهر به همدیگر وصل گردیده است. با این شیوه مردم به کمک مدافعان شهر در قالاباشی (تپه واقع در مرکز شهر) میشتابند و مقاومت ۳ روزه سولدوز بدین طریق در تاریخ آذربایجان نقش مینند.

جسد های قطعه قطعه شده و سرهای بریده شده مردم مظلوم تورک در کوچه پس کوچه های شهر انباشته شده است. اما صدای شلیک گلوله هنوز بگوش میرسد. مدافعان شهر جانانه از خاک خود دفاع میکنند اما این کافی نیست. کوردها با انهمه نیرو و تجهیزات در مقابل تعداد کم داوطلبان تورک پراکنده شده اند و در اطراف شهر سنگر گرفته اند. ملا صالح کورد و قاسملو که سه روز پیش از تورکها در خواست تخلیه شهر را نموده بودند دست بفرار زده اند که آخرین ضربات بر پیکر جنایتکار حزب دمکرات وارد میگردد.

غلامرضا حسنی امام جمعه ارومیه که خبر جنایات کوردها را شنیده از طریق رادیو از مردم ارومیه میخواست تا بکمک مردم سولدوز بشتابند و با صدها نیروی داوطلب مردمی وارد شهر شده و پس از چند ساعت شهر بکلی از وجود مهاجمان وحشی پاکسازی میگردد. بدین ترتیب جنگ

شامل همه مردم کرد نمی شد، اما مساله مهم اینست که او در اینجا از خلق کرد صحبت می کند ولی بعدا این خود مختاری طلبی را که اصولا باید از حاکمیت طلب نماید با ریختن خون مردم بیگناه و مظلوم تورک شهرهای سولدوز (نقده)، خانای پیرانشهر) و ... و تلاش جهت ضمیمه نمودن مناطق ترک نشین به جغرافیای تخیلی کردها دنبال می نماید و منطقه را با چالشی عظیم و خطرناک مواجه می سازد. حال اگر در آلمان قاسملو خودمختاری می خواست باید آنرا از حاکمیت ایران طلب میکرد ولی در ادامه خواهیم دید که وی و همفکرانش با ایجاد وحشت در غرب آذربایجان و ریختن خون تورکها که خود بزرگترین قربانی در بعد مسائل ملی در ایران هستند دنبال خواسته های خود بودند و این همان اشتباه بزرگی بود که نهایتا به شکست دموکرات در غرب آذربایجان انجامید و حتی لطمات جبران ناپذیری را بر دیگر گروههای غیر نظامی هویت گرای آنروز آذربایجان و اعراب و تورکمنها وارد ساخت.

شایان ذکر است در آن مقطع زمانی علاوه بر قاسملو که رهبر ملی بخشی از کردها بود، شیخ عزالدین حسینی (امام جمعه وقت مهاباد) نیز رهبری مذهبی اکراد را در اختیار داشت که با هماهنگی همدیگر فتیله های جنگ قومی - مذهبی در منطقه را روشن نموده بودند و علنا ادعاهای ارضی خود بر نواحی غرب آذربایجان را اعلام میداشتند و کینه هایی ایندو ملت را فزونتر میکردند، امری که بیشترین منفعت آنرا شوونیستهای فارس بردند.

پس از اینکه اکراد پادگان سویوق بولاق (مهاباد) را خلع سلاح نمودند و پس از سازماندهی، با لشکری کاملا مسلح که تعدادشان بیست هزار تن یا حتی بیشتر عنوان شده، جهت برگزاری میتینگ حزبی راه نقده را در پیش گرفتند! سولدوز (نقده) ایی که تنها 10 درصد آنرا کردها تشکیل میدادند. حال چرا سولدوز (نقده) محل برگزاری میتینگ انتخاب شده بود، سوالی مهم و تعیین کننده است.

آنها در راستای تحقق استقلال کردها عمل می کردند اما جغرافیایی که مد نظرشان بود رویایی و تخیلی بنظر میرسید. بدینگونه که آنان همانند شیخ عبدالله و سمیتقو و ... دچار ((اشتباه شدید استراتژیک)) شده بودند و بدون عبرت گرفتن از گذشته، بازهم با روشی مسلحانه و زورگویانه و تجاوزگرانه ادعاهای کذایی ارضی خود را بر غرب آذربایجان عنوان نموده بودند لذا به گفته "چمران" ((سولدوز (نقده) دروازه آذربایجان است و برای وصول به آشنویه، جلدیان و پیرانشهر حیاتی است و برای نفوذ به آذربایجان، سیطره بر سولدوز (نقده) ضروری بود.)) (۳) با این اوصاف دلیل حمله به سولدوز (نقده) مشخص میشود.

حزب دموکرات کردها که اساسا حزبی مارکسیستی و لنینیستی بود، پس از انقلاب ۱۳۵۷ بعنوان حزب سوسیال دموکرات با سیاستهای شدیدا ملی گرایانه و روشی مسلحانه به رهبری "دکتر عبدالرحمان قاسملو" وارد صحنه شد. در این هنگام حزب زحمتکشان کردها (کومله) نیز با افکار چپی و مائوئیستی که البته از ضعف ایدئولوژیک رنج میبرد و خود را پیشاهنگ پرولتاریای کردها می دانست، با خط مشی مسلحانه وارد جریانات سیاسی منطقه گردید. زمانیکه تنها ۸ روز از عمر انقلاب ۱۳۵۷ گذشته بود، در ۳۰ بهمن ۱۳۵۷ اکراد پادگان خانای (مهاباد) را غارت کردند. "غنی بلوریان" از اعضای اصلی حزب دموکرات که بدلیل اختلاف با خط مشی حزب دموکرات در سال ۱۳۵۹ به همراه گروه ۷ نفری از این حزب جدا شدند در خاطراتش در "کتاب ناله کوک" (برگ سبز) می نویسد:

((دکتر قاسملو لحظه به لحظه با اشخاص مختلفی تماس می گرفت و نقشه اشغال پادگان را میکشید. نامبرده در این خصوص چیزی به من نمی گفت. من از کانال دیگری از کارهایش مطلع بودم. به او خبر دادم قبل از اینکه اتفاقی بیفتد بهتر است ما کردها در برابر دولت موقت بازرگان کاری نکنیم. اگر تو بر این امر اصرار داری که مساله کرد باید از طریق صلح آمیز حل شود، لازم است از این طریق حرکت کنیم.)) نامبرده گفت: ((آنجا (پادگان مهاباد) مرکز شر است باید جمع آوری گردد.)) بلوریان می نویسد پاسخ دادم: این حرف شما با تفکرات حزب مغایرت دارد اگر ما به صلح ایمان داریم و میخواهیم از طریق مسالمت آمیز مساله کرد را حل کنیم، نباید کاری کنیم که برای خود مشکل درست کنیم. غنی بلوریان می نویسد: روز ۳۰ بهمن ساعت ۱۱:۲۰ همانروز پادگان خانای (مهاباد) خلع سلاح شد.)) (۱) اهمیت نوشته های بلوریان از این جهت است که چهره واقعی قاسملو و اهداف حقیقی حزب دموکرات کردها ایران را روشنتر می نمایاند. قاسملو در آن مقطع زمانی حساس منطقه، رفتاری متجاوز کارانه از خود نشان داد و پادگان سویوق بولاق (مهاباد) را ریشه شر میدانند. در واقع او چون هدفش استیلا بر مناطق کردنشین و نیز غرب آذربایجان بود، پادگان سویوق بولاق (مهاباد) سدی محکم در برابر خواسته وی و حزب مطبوعه اش محسوب می شد همچنین امکان مسلح تر شدن اعضای حزب را ممکن می ساخت. در واقع خلع سلاح پادگان خانای (مهاباد) مقدمه ایی بود برای جریانات خونین پاوه، سنج، سقز، پادگان جلدیان، جنگ سولدوز (نقده) و ... که البته ذکر همه آنها در حوصله این مقال نمی گنجد و ما به جنگ نقده خواهیم پرداخت.

پس از جریانات پادگان سویوق بولاق (مهاباد) و درست یکماه پس از انقلاب ۱۳۵۷، قاسملو خواست و اهداف دموکرات را چنین بیان میکند: ((خلق کرد فقط خودمختاری میخواهد.)) (۲) هر چند سخن وی مسلما

فراری شده و سپاه عظیم آنها با شکست مفتضحانه و حقیرانه خود برای چندی متلاشی میشود.

در خصوص جنایات اسفناک دموکراتها در آن یک هفته "حسنى" میگوید: (فردای آتروز ظهر بود که من از دو خانه دیدن کردم که در یکی از آنها یازده نفر را سر بریده بودند که از دیدن آنها خیلی ناراحت شدم. مثلا (کردها) سر دخترک ۳ ساله ایی را بریده بودند و با سه سیخ به سینه مادر ۲۳ ساله اش چسبانده بودند. پیرمرد و پیرزن هم بین آنها بود. ۲۲ نفر دیگر را هم در جایی دیگر با طناب اعدام کرده بودند. در خانه ایی دیگر جوانی را با تبر قطعه - قطعه کرده بودند. عاملین این جنایتها کسانی بودند که ادعای دموکرات بودن داشتند.) (۵)

بهر حال اکراد افراطی اینبار نیز اشتباه بزرگی را مرتکب شدند. آنان با قتل عام و کشتار مردم بی دفاع تفکرات و ایده های شوم خود را بیش از پیش نمایانتر ساختند. جنگ سولدوز (نقده) با مقاومت دلیرانه اهالی شهر و نیروهای کمکی، باتلاقی شد برای اکرادی که در اصل تمامیت ارضی ایران و قسمتهای غربی آذربایجان را مورد هدف قرار داده بودند، هرچند که دفع این فتنه برای مردم دلاور خطه سولدوز هزینه ها و تلفات سنگینی را در بر داشت.

حادثه دوم در سولدوز (نقده) زمانی رخ داد که جوانمردان اهل سولدوز (نقده) به فرماندهی شهید گرانقدر "سید جعفر طاهری" (فرمانده وقت جوانمردان نقده) جهت دفاع و حفاظت از پادگان جلدیان (در ۱۵ کیلومتری جاده سولدوز (نقده) به خانان «پیرانشهر») در برابر تهاجم و غارت اکراد مامور حفاظت از آنجا شده بودند. گروه ۱۸ نفره از این سربازان دلیر آذربایجان در یکی از روزها که از جلدیان به سولدوز (نقده) باز میگشتند، در حوالی روستای کردنشین "قارنا" مورد حمله غیر منتظره اکراد واقع شدند و اکراد همه آنها را قتل عام و شهید کردند تنها یک نفر از آنان بنام (خ.پ) زخمی شده و خود را به سولدوز (نقده) رسانید و مردم شهر را از جنایت صورت گرفته مطلع نمود. گروههایی از مردم شهر به محل فاجعه عزیمت کردند و با دیدن اجساد جوانان صادق و پاک خود که گناهی جز دفاع از خاک مقدس وطن نداشتند، به عاملان این جنایت حمله نموده و آنها را به سزای عمل خود رساندند. متأسفانه مساله قارنا از جانب اکراد افراطی بصورتی تحریف شده و یکطرفه بیان میشود، یعنی آنان فقط قسمت دوم این فاجعه یعنی حمله گروههای از مردم به قارنا را مورد توجه قرار میدهند و قسمت اول و اصلی چنین فاجعه ایی یعنی به شهادت رساندن ۱۷ تن از جوانان رشید نقده بوسیله اکراد را که دلیل حمله مردم به قارنا بود را اصلاً بزبان نمی آورند!

البته در مساله قارنا باید خیلی از مسائل را در نظر داشت، مخصوصاً اینکه مگر نه این بود که ناامنی و کشتار جاری در منطقه حاصل تلاشهای

در جریان ورود اکراد مسلح به سولدوز (نقده)، تورکها که به نیت پلید و روحیات طمع کارانه اکراد افراطی آگاه بودند جهت جلوگیری از ایجاد حساسیت و تنش و خونریزی سعی در متقاعد ساختن سران حزب جهت برگزاری میتینگ در نقطه ایی دیگر می نمایند. "بریشمی" در کتاب "مساله کرد در خاورمیانه" می نویسد: ((برخی از آدمهای محترم و روحانیون تورک آمدند پا در میانی کردند، با دفتر حزب تماس گرفتند (بعدها بلوریان مطلب را تایید میکند) بلکه این مراسم مسلحانه برگزار نشود. کما اینکه بلوریان تایید می کند و می نویسد: تورکهای سولدوز (نقده) نامه ایی به حزب می نویسند و می گویند تورکهای سولدوز (نقده) از این اقدام شما ناراضی اند و نمی خواهند شما به صورت مسلحانه اقدام به برگزاری مراسم بکنید و پیشنهاد می کنند که این مراسم در کنار شهر برگزار شود.) (۴)

اما این اقدام مردم شهر بی فایده بود و حتی "قاسملو" و "ملا صلاح" (روحانی وقت اکراد سولدوز) در تماس با ریش سفیدان شهر، تخلیه و تسلیم شهر را خواستار می شوند! که البته با پاسخهای قاطع و شجاعانه ریش سفیدان شهر مواجه می شوند. به هر روی کردها وارد سولدوز (نقده) شده و در استادیوم ورزشی شهر جمع میگردند. در این هنگام با شلیک گلوله ایی، کردهای تادندان مسلح به خیابانهای شهر ریخته و شروع به شلیک بطرف مردم بیگناه تورک و کشتار آنان مینمایند. مردم بی دفاع ولی غیرتمند و جسور سولدوز (نقده) بجای فرار و تسلیم شهر به لشکر یاغیان کرد، با محدود اسلحه هایی که در اختیار داشتند از خود و خانواده و ناموس شخصی و ملی شان و وطن خود دفاع می کنند.

گفته میشود شمار سلاح های تورکها تنها ۴۰۰ یا ۵۰۰ قبضه اسلحه کمتری یا سبک جنگی بود و اکراد با لشکری ۲۰ هزار نفری با تمامی ادوات جنگی اعم از تانک، توپ، مسلسل و ... به سولدوز (نقده) هجوم آورده بودند. مردم شهر بوسیله حدود ۴۰۰ قبضه اسلحه سبک و در اختیار گرفتن "قالا باشی" (تپه ایی در وسط شهر) و بام ساختمانهای خیابان امام بر شهر مسلط میشوند و تعداد کثیری از یاغیان کرد کشته میشوند و عده زیادی از اکراد نیز بنا بر سنت اجدادشان متواری میشوند. اما کثرت اکراد مسلح و قلت (کمبود) سلاح در بین تورکها باعث میشود که تعداد زیادی از زنان و کودکان و مردم بیگناه و مظلوم سولدوز (نقده) قربانی آرزوهای تخیلی اکراد افراطی شده و در خون خود بغلطند.

به همین جهت پس از ۳ روز از شروع جنگ، "حجت الاسلام حسنى" (امام جمعه وقت اورمیه) پس از دادن یک اطلاعیه رادیویی و دعوت از مردم جهت دفع فتنه اکراد، بهمراه نیروهای مردمی از اورمیه وارد سولدوز (نقده) میشوند و پس از ۴ روز جنگ خونین و کشته شدن تعداد زیادی از مردم و نیز اکراد متجاوز، اکراد بازهم بنا بر سنت دیرینه شان

مردم مظلوم تعمیم میدادند؟ کما اینکه آنان با وحشیگریها و سیاستهای ضد بشری خود علاوه بر ایجاد ناامنی شدید در منطقه، فرصتهای سرمایه گذاری بخش دولتی را در منطقه گرفتند (یا حداقل بهانه دست دولت دادند) و نیز باعث فراری شدن سرمایه داران و کوچ اجباری تعداد کثیری از اهالی غرب آذربایجان گردیدند که خود بحث درازی دارد.

در سهایی که باید از جنگ سولدوز (نقده) آموخت:

اولاً: جنگ سولدوز (نقده) ما را در شناختن نیات و اهداف و ماهیت واقعی اکراد افراطی کمک میکند. چه کودکان و زنان و مردانی بی دفاع و بیگناه که قربانی آرزوهای خیالی و تجاوز گرانه اکراد شده اند. شایان ذکر است در آن مقطع زمانی تمامی جنایات در زمان رهبری قاسملو صورت گرفته اند.

ثانیاً: اگر امروز مردم دلاور و غیرتمند سولدوز (نقده) که میتوان آنها را (سمبل استقامت و غیرت) آذربایجان دانست، در مقابل اکراد آگاهانه و قاطعانه ایستاده اند، دلیلش اینست که در جنگ با اکراد این خود مردم بودند که با تشکیل هسته های مقاومت، منطقه را و به عبارتی صحیحتر آذربایجان را نجات دادند و منتظر نیروهای تهران که یا بیایند یا نیایند نشدند. و امروز نیز این خود مردم هستند که جدای از سیاستهای حاکمیت، در برابر متجاوزان کرد و ادعاهای واهی آنها ایستاده اند و اکراد در سولدوز کاری نمیتوانند بکنند.

ثالثاً: در جنگ سولدوز (نقده) تنها اشتباهی که باز از روحیه بیش از حد مهربان و یا به عبارتی بهتر مهربانی های بی مورد ما سرچشمه میگیرد اینست که پس از جنگ سولدوز (نقده) اکراد ساکن نقده به شهرهایی نظیر سویوق بولاغ (مهاباد) و... فرار کردند، اینها کسانی بودند که حزب دموکرات کردستان را در رسیدن به نیاتش در سولدوز (نقده) یاری داده بودند و در کشتارها و غارتها فعالیت اساسی داشتند، ولی مردم سولدوز پس از چند ماه از جنگ آنها را به شهر بازگرداندند!!! و چشم خود را بر خیانت ها و جنایتهای آنها بستند و این اشتباهی بزرگ و سوال برانگیز بود.

منابع:

- ۱- نشریه سیاسی-راهبردی چشم انداز، فروردین ۱۳۸۲، ص ۲۱
- ۲- هاشمی و انقلاب، مسعود رضوی، انتشارات همشهری، چاپ دوم ص ۲۸۵
- ۳- کردستان، شهید چمران، چاپ هفتم، انتشارات فرهنگ اسلامی ص ۳۹
- ۴- چشم انداز ص ۲۳

اکراد جهت استقلال کردها و تجزیه آذربایجان و ضمیمه نمودن اراضی غربی آن بخاک تخیلی کردها بود و مردم تورک نیز همیشه در این جریانات در حالت و موضعی دفاعی قرار داشتند و طبیعتاً در مقابل متجاوز، از خانه و کاشانه و سرزمین آبا و اجدادی و ناموس خود دفاع میکردند؟

بهر صورت حمله به سولدوز (نقده) و اشتباه صورت گرفته توسط اکثریت قریب به اتفاق رهبران سیاسی کردها مورد پذیرش میباشد. ((بعدها "عبدالله حسن زاده" دبیر کل وقت حزب دموکرات در جلد اول کتاب "تیم قرن مبارزه" بیان میکند که در فاجعه سولدوز (نقده)، رهبران حزب سهل انگاری کردند و در دام خطرناکی افتادند.)) (۶)

اما پس از سرکوب فتنه اکراد در سولدوز (نقده)، آندسته از اکراد ساکن سولدوز (نقده) که فراری شده بودند به شهر باز میگردند. مردم سولدوز (نقده) آنان را پذیرفته و چشم خود را به خیانتها، کشتارها و غارتهای صورت گرفته می بندند!!! و سیاستی که متضمن امنیت منطقه باشد را اتخاذ میکنند. هر چند که کردها هیچگاه چنین سیاستی را در شهرهای دیگر همانند "خانا" (پیرانشهر فعلی) پیشه خود نکردند بگونه ایی که خیل عظیمی از تورکهای ساکن آنجا که اموالشان بوسیله اکراد غارت شده بود و جانشان نیز در معرض خطر بود به شهرهای دیگر مهاجرت اجباری نمودند ولی آنان هیچگاه اجازه بازگشت به شهر و دیار خود را نیافتند و ترکیب جمعیتی خانا تغییر بزرگ و کاملاً محسوسی نمود و شمار اکراد آن شهر فزونی یافت.

پس از جنگ سولدوز (نقده) و جریانات شهرهای کردنشین استان کردستان که البته در حوصله این مقال نمی گنجد، و با توجه به شروع جنگ ۸ ساله ایران - عراق و تشکیل قرارگاه حمزه سیدالشهداء که بوسیله جوانان آذربایجانی تشکیل شده بود و متعاقب آن درگیریهای شدید بین نیروهای دموکرات و کومله ((در سال ۱۳۶۰ پایگاههای اصلی حزب دموکرات به خاک عراق منتقل شد.)) (۷) ولی این به معنای دفع کامل فتنه اکراد نبود، چرا که آنان تا سالهای پایانی جنگ، بصورت مسلحانه در منطقه غرب آذربایجان حاضر بودند و در این مدت علاوه بر راهزنی و غارت روستاها و به اسارت گرفتن مردم عادی، ترور افسران و حتی سربازان ژاندارمری و سپاهی با شدت فراوانی در جریان بود که شاید فاجعه قتل عام تمامی سربازان ژاندارمری و سپاهیان مستقر در سه راهی "دزله" (دارلک) و مثله نمودن ایشان در تاریخ ۲۲ اردیبهشت ۱۳۶۰ معروفترین آنها باشد که "شهید امینی" نیز در این کشتار وحشیانه بهمراه دیگر جوانان غیرتمند آذربایجان شهادت رسیدند.

حال معلوم نبود که آنان دنبال چه بودند، اگر با حکومت جمهوری اسلامی مشکل داشتند پس چرا مردم تورک غرب آذربایجان را ناجوانمردانه قتل و غارت میکردند و مشکلات سیاسی خود را به این

روستای قالا بی دو مورد هجوم گروه های تروریستی قرار گرفت، که در این حملات تعدادی از خانواده های روستائیان شهید و زخمی شدند. یکی از حملات در روز 23 / 8 / 59 انجام پذیرفت و دیگری در تاریخ 29 / 8 / 59 حوالی ساعت 8 شب بود که تروریست ها با سلاح های سنگین و نیمه سنگین روستا را مورد حمله قرار دادند که تعدادی از آنها شهید و مجروح و تعدادی از زن و بچه را به گروگان گرفتند. کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان

۵- روزنامه کیهان، مصاحبه با حجت الاسلام حسنی، شنبه ۱۷ اسفند ۱۳۸۱

۶- چشم انداز ص ۲۳

۷- تحولات قومی در ایران، دکتر مجتبی مقصودی، چاپ اول ص ۳۰۶

اسنادی از جنایات گروه های تروریستی کورد در روستاهای تورک نشین غرب آذربایجان

اسامی شهدای روستای قالا بی سولدوز:

- 1- ابراهیم یوسفی (متولد 1312 که در حمله اول شهید شده است)
- 2- رشید کرامتیان
- 3- رحیم صفوی
- 4- خانم زری....
- 5- حمیده متدین
- 6- رضا مسلمی (مجروح)

اسامی شهدای حمله تروریستی به روستای محمد شاه سفلی سولدوز:

- 1- جیران فیروز آبادی
- 2- اسماعیل شیخ کلانتر
- 3- سلیمان اسماعیلی
- 4- منور اسماعیلی
- 5- مهناز اسماعیلی
- 6- زینت اسماعیلی
- 7- اسمعلی رحمانی
- 8- قاسم قلندری
- 9- کبری قلندری
- 10- پرویز قلندری
- 11- رقیه قلندری

اسامی مجروحین حمله تروریستی به روستای محمد شاه سفلی سولدوز:

- 1- غلامحسین محمد حسینی
- 2- بایرامعلی اسماعیلی
- 3- مصطفی اسماعیلی
- 4- رضا محرم زاده

گروه های تروریستی کورد در غرب آذربایجان در اجرای پروژه پاک سازی منطقه غرب آذربایجان و ایجاد رعب و وحشت روستای های منطقه را آماج حملات خود قرار دادند و در این حملات تروریستی حتی به زنان و کودکان نیز رحم نکردند. در مطلب زیر به افشای دو فقره از این حملات تروریستی می پردازیم.

روستای محمد شاه سفلی سولدوز:

در تاریخ 22 / 8 / 1359 گروهی از عناصر حزب دمکرات مجهز به سلاح های سنگین توپ 106 میلیمتری و خمپاره انداز و آرپی جی هفت روستای تورک نشین محمد شاه سفلی را مورد حمله قرار دادند. تروریست حزب دمکرات کوردستان بعد از وارد شدن به این روستای بی دفاع اکثر خانه های مردم و حتی مسجد روستا و شرکت تعاونی روستا را به آتش کشیده و متأسفانه در این جنایت ضد بشری تعدادی زن و بچه بی دفاع که به مسجد پناه برده بودند در آتش تصفیه نژادی تروریست های مهاجم به شهادت رسیدند. در این حمله تروریستی 11 نفر از اهالی روستا شهید و 7 نفر دیگر زخمی شدند. نمونه روستای محمد شاه سفلی یکی از چندین نمونه قساوت تروریست ها بر علیه ملت آذربایجان است. این نوع جنایت ها که تداعی کننده جنایات داشناک های ارمنی در قاراباغ اشغالی و منطقه ترکمن نشین کرکوک است هیچ معنی نمی تواند داشته باشد مگر اراده مرگ بار رهبران تروریست در ساختن کوردستان بزرگ بر خاک دیگر انسان با توسل به شیوه قتل عام و تصفیه نژادی. چشم بستن به جنایات رهبران گروه های تروریستی کورد در منطقه غرب آذربایجان چشم بستن به شرف انسانی است. بایستی با افشا اسناد تاریخی این جنایت ها افکار عمومی را از ابعاد گسترده مسئله آگاه کنیم.

روستای قالا بی سولدوز:

5- زرنشان عباسی

6- شمامه محمد زاده

7- گلی قلندری

4- در تاریخ 59/10/13 تروریست های در عملی جنایتکارانه بمبی بر سهر راه اتومبیل مدرسه روستای شیروان شاهلی قرار می دهند که راننده اتومبیل کشته می شود

5- در تاریخ 59/10/20 حوالی ساعت 8 صبح تروریست بمبی را بر سر راه روستائیان نظام آباد قرار می دهند که در این حادثه یک دستگاه تراکتور منفجر و سه نفر از سرنشینان آن به نام های محمود امین یار، ایک مصدقی (زخمی)، فاطمه امین یار کشته و زخمی می شوند.

6- در تاریخ 59/10/28 حوالی ساعت 5/2 بعد از ظهر تروریست بمبی را بر سر راه مینی بوس سولدوز- خانای پیرانشهر) قرار می دهند که با انفجار آن 13 نفر زخمی می شوند. (اسامی زخمی ها در آرشیو کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان موجود است)

7- در تاریخ 59/10/29 یک دستگاه اتوبوس مسافربری که از خانای پیرانشهر) عازم سولدوز بود با بمب جاده ای تروریست های کورد منفجر می شود که در این حادثه تعدادی از سرنشینان اتوبوس مسافری کشته و زخمی می شوند.

8-

حملات تروریستی به اتومبیل های غیر نظامی و مسافری در غرب آذربایجان

عناصر وابسته به گروه های تروریستی کورد، سیاست پاک سازی منطقه را با مدل های مختلفی به انجام می رساند. تروریست ها در منطقه غرب آذربایجان بر خلاف منشور های بین المللی و قوانین حقوق بشری مسافران و اتومبیل های غیر نظامی را هدف حملات خود قرار می دادند. برای روشن شدن ماهیت جنایتکار تروریست ها، به ارائه نمونه هایی از این حملات تروریستی می پردازیم که بعد از مدت ها با تلاش فراوان کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان جمع آوری شده است، که در این مطلب به تعداد محدودی از آن اشاره می شود. آمار ده ها مورد از این عملیات های تروریستی بر علیه مردم غیر نظامی منطقه غرب آذربایجان در آرشیو کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان موجود است.

متأسفانه اکنون نیز بعد از گذشت سال ها از این فجایع غیر انسانی، تروریست های pkk-pjak در کشور تورکیه و منطقه غرب آذربایجان هنوز از این شیوه تروریستی بر علیه غیر نظامیان استفاده می کنند.

کمیته مردمی دفاع از غرب آذربایجان

نمونه هایی از حملات تروریستی گروه های کردی به مردم عادی و غیر نظامی در منطقه سولدوز:

1- در تاریخ 1359/9/7 در دو کیلومتری شهر خانای پیرانشهر) یک دستگاه لندور بر اثر برخورد با بمب جاده ای منفجر و اسماعیل زینال نژاد اهل سلمان کشته می شود.

2- در تاریخ 59/9/12 صبح ساعت 9 در بین روستای نظام آباد و دولت آباد یک دستگاه مینی بوس مسافری منفجر و سه نفر به نام های علی سعادت، امیر آذربور، خسرو نیرو یار کشته می شوند.

3- در تاریخ 59/9/20 دو دستگاه مینی بوس مسافری در جاده اورمیة سولدوز هدف تیر اندازی تروریست ها قرار گرفته و چند نفر زخمی و یک نفر به نام سلمان باباکشی به گروگان برده می شود که تا به امروز از سرنوشت آن اطلاعی در دست نیست.

قانی یثرده قالان شهید

جنت علی اف

باجین هله قارا گنئیب

اوتانماییر زامان شهید

گنجه- گوندوز آغی دئییر

قولاق آسیر آتان شهید

یئنه چوخو مین دون گنئیب

وعیدلر وئیریر یالان دئییر

شهیدلرین قانی یثرده

ناخلف لر بایرام ائدیر

دار مزاردا یاتان شهید

یولودو ساچین آتان شهید

چیخ مزاردان عصیان ائله

قانی یثرده قالان شهید!

Burası Şanlı sulduz

گادار

اسماعیل بهرامی ((یانان))

دوستون اؤلکه سیندن دوغرولوب گلیر
سالاملار، سووقاتلار، گتیریر گادار
گنجدییی یئرلرده باغلار دوغورار
عطیرلی چیچک لر بیتیرر گادار

یاشیلدان دون بیچر اورمانلارینا
گوی قورشاغی اؤرپک گولشانلارینا
بیلیم دن دوش وئرر فیدانلارینا
بارلی بیر بوداقلار بیتیرر گادار

خالق اوچون قولوقچو ((قولو خان)) دوغار
((اردهالی))، ((جنگی)) خالقی اوغوللار
((سولطان)) لار، ((اوراز)) لار گؤیه قالدیرار
((اورست)) اوستونه گؤتورر گادار

غیرت بولاقلاری بو چایی توشلار
((خان آراز)) خویوندا اوتورار دورار
بسله یر ((بالاجا قارا بالیق)) لار
((خزر)) لر قوینونا اؤتورر گادار

((یانان)) سؤزلرینی تاپشیردی بئله
((قیزیل ایرماق))، ((کور)) له وئرسه ال-اله
دؤنر بیر دنیزه، دؤنر بیر سئله
تورکه خور باخانی ایتیرر گادار.

ممیند کؤپروسو

لاواشلی قالاسی

عجملی قالاسی

بنددی گؤز

حسنلی تپه سی

تالاب و بندر حیدآباد